

Elinikäiseen oppimiseen Comenius-projektin myötä

Pirkko Tanner-Nygård, ammatillinen erityisopettajankoulutus, JAMK Ammatillinen opettajakorkeakoulu

Osallistuin 12. - 16.12.2012 välisenä aikana Moersissa, Saksassa Comenius-liikkuvuushankkeen puitteissa alkaneeseen ensimmäiseen projektikokoukseen nimeltä Making Learning an Object of Learning. Hauskasti lyhennettyyn mLOL-projektiin oli hakenut yksitoista maata, joista hyväksyttiin neljä: Saksa, Ranska, Italia ja Suomi. Maatamme edustamaan oli valittu Ammattiopisto Luovi, joka on ollut työpaikkani vuodesta 2001.

Projektin keskeisenä teemana on luoda oppimismateriaalia, -menetelmiä ja -ympäristöjä, jotka edistävät opiskelijoiden välistä vuorovaikutusta ja yhteistoiminnallisuutta, mutta jotka kannustavat myös omatoimisuuteen, itseohjautuvuuteen ja elinikäiseen oppimiseen. Yhteistoiminnallisuustavoite onkin kasvatuksen ja opetuksen suuntaus, joka on peräisin sekä koulujen uudistajana tunnetun Johan Amos Comeniuksen kasvatusideologiasta että filosofi ja psykologi John Dewey:n pedagogiikasta (Sahlberg & Sharan 2002a: 10; Sahlberg & Sharan 2002b: 368).

Kohti Saksa

Matkakumppanikseni liittyi Helsinki-Vantaan lentoasemalla Luovin Alavuden yksikön toimipistepäällikkö, erityisopettaja ja KV-vastaava Eija Holma. Tunnistimme toisemme hyvin, vaikka olimme ennen matkaa vaihtaneet vain sähköpostia, jonka kulmassa on enemmän ja vähemmän aktueili naamakuva. Düsseldorfin menevässä koneessa istuimme jonkin matkan päässä toisistamme, mutta aika hurautti puheliaan hollantilaisherrasmiehen vieruskaverina. Düsseldorfin lentoasemalta meidät nouti Saksan ryhmään kuuluva Ramona ja kuljetti isäntämme Christianin kotiin tervetuliaisjuhlaan. Siitä illasta pitäen poskisuudelmat, iloinen puheensorina ja naurun remahdukset tulivat tutuiksi kansainvälisessä seurassa.

Projektitokouksen avaus

Kokoonnuimme keskiviikkona 13.12. Mercator Berufskolleg Moers -nimisessä ammattiopistossa tarkastelemaan projektitokonaisuutta määrittelemällä teematyön pääkohtia, oppimis- ja opettamistapahtumiin liittyvää vertaisarviointia ja tulevaisuuden kouluja. Tutustuttuamme oppilaitokseen jakaannuimme pienryhmiin pohdiskelemaan.

Ramona esittelee ryhmätyötämme.

Onnistuneen oppimisen 4 vaihetta:

1. Huomion kiinnittäminen
2. Tavoitteiden määrittäminen
3. Kognitiivinen uudelleenstrukturointi
4. Itsearviointi

Olemmeko oikeilla urilla?

Iltapäivällä vierailimme Moersin joulumarkkinoilla virittäytymässä joulutunnelmaan. Oli hauska huomata, että loimulohta valmistettiin ja myytiin oikein lappalaiseen tapaan.

Weihnachtspyramid – Joulupyramidi

Remontti-Reiskan suu makeaksi suklaatyökaluilla

Illan päätteeksi suunnistimme Moerser Brauhaus -panimoon syömään ja tuulettamaan ajatuksia. Jean-Marc, jonka hienoa titteliä "Président France Europea" saksalaiset isäntämme muistivat joka käänteessä leikillisesti toistella, ihmetteli, kuinka saa annoksensa syödyksi.

Rajan yli Alakomaihin

14.12. oli vierailukohteena moderni, hollantilainen kumppanuuskoulu Konig Willem I College 's-Hertogenboschissa. Saimme kattavan kuvauksen koulun toiminnasta, jossa on keskeistä rasismia ja kiusannan estäminen. Myös poissaoloihin puututaan välittömästi. Koululla on School for the Future -status, joka rakentuu kahdelle pilarille: luovuudelle ja teknologialle. Koulun tiloihin tutustuessamme ihastuimme erityisesti oppilaitoksen hauskaan sisustukseen, joka suorastaan kutsui viihtymään. Koulu vaikutti kuitenkin täysin autiolta, sillä emme tavanneet kummastukseksimme yhtäkään opiskelijaa siinä osassa, jota meille esiteltiin.

Alankomaista palattuamme oli taas aika illallistaa yhdessä. Tällä kertaa kohtauspaikkana oli Portuguese Social Club Krefeldissä, joka on Moersin lähistöllä sijaitseva pikkukaupunki. Portugalilaiset ruoka-annokset olivat niin hehtaarikokoa, että useimmat meistä jättivät vähintään puolet lautasen antimista syömättä, vaikka ruoka oli todella maukasta. Hirvitti ajatella roskeen menevän ruuan määrää, etenkin kun kaupunkien kaduilla eleli kodittomia koirineen ja viltteineen.

Suuntana Bonn

Lauantai pyhitettiin Saksan entisen pääkaupungin Bonnin koluamiseen. Ensimmäiseksi oli vuorossa opastettu kierros Haus der Geschichte -museossa, joka oli keskittynyt kuvaamaan historiallisia tapahtumia vuodesta 1945 lähtien. Kuvittelin mielessäni, että sota-aikojakaan ei mainita, koska asia on edelleen arka. Yllätyin positiivisesti, sillä opas kertoi rehellisesti ja asiantuntevasti natsi-Saksan ja kansallissosialistisen työväenpuolueen propagandasta ja sodan kauheuksista. Saimme myös kuulla, kuinka liittokansleri Willy Brandt pyysi hirmutekoja anteeksi vuonna 1970 tekemänsä Puolan matkan aikana. Oli yllättävää, että 71 % saksalaisista oli tuolloin anteeksipyyntöä vastaan. Brandt sai kuitenkin liennytyspolitiikastaan Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 1971. Näimme museossa myös Berliinin muuriin vuosina 1961-1989 kuuluneita kiviä ja videon muurin takaa paenneista, joita paikalle tulleet vartijat eivät kuitenkaan vastoin heille annettuja ohjeita ampuneet.

Kun sotien jälkeen oli kaikesta pulaa, keksittiin valmistaa kypäristä siivilöitä ja käsikranaateista munakuppeja.

Saksalaisen henkilökohtaisen velkataakan osuus vuonna 1950 ja tänään

Museosta suunnistimme kaupunkikierrokselle ja näimme mm. YK-talon ja vanhan parlamenttitalon, joka oli Berliinin tultua pääkaupungiksi Saksan yhdistyttyä muutettu kongressikeskukseksi. Näimme myös yliopistorakennuksen ja Münsterplatz-aukiolla kohoavan Beethovenin näköispatsaan, jonka paljastustilaisuus oli vuonna 1845 säveltäjän täyttäessä 75 vuotta. Lähistöllä oli myös rokokootyylinen vanha kaupungintalo vuodelta 1737. Vasta vihitty nuoripari poseerasi talon portailla häävieraiden saartamana. Joulutorin jälkeen suuntasimme Ocean Paradise -nimiseen laivalla toimivaan kiinalaisravintolaan,

joka kellui Rein-joen yli kulkevan Kennedybrücke-sillan kainalossa. Sama hääpari, jonka olimme tavanneet hetkeä aiemmin, hytisi hepenissään kiinalaisravintolan ulkopuolella vieraita kättelemässä. Mekin kävimme heitä vielä onnittelemassa.

Bonnin yliopisto

Beethovenin patsas Münsterplatz-
aukiolla

Hääautot odottamassa kuljetettavia vanhan
kaupungintalon edustalla

Paluu kotimaahan

Sunnuntaina, 16.12., olikin jätettävä haikeat jäähyväiset niin kovin tutuksi tulleelle, mukavalle Comenius-porukalle. Jatkossa on alettava valmistautua Ranskassa tapahtuvaa seuravaa kokoontumista varten. Ramona kuljetti taas minut, Eijan ja ranskalaisen Jean-Marcin Düsseldorfin lentoasemalle. Kun pääsimme Eijan kanssa koneeseen, oli ulkomailla olo jo iskostunut niin tajuntaan, että kun kiittelin matkalaukkuni lokeroon nostanutta tatuoitua ja lävistyksin koristeltua nahkatakki miestä englanniksi, tämä vastasi selvällä suomella: "Joo, miten vaan." ja purskahdimme molemmat nauruun.

Lähteet

Sahlberg, P. & Sharan, S. 2002a. Johdanto. Teoksessa Yhteistoiminnallisen oppimisen käsikirja. toim. P. Sahlberg & S. Sharan. WSOY Porvoo, 10-22.

Sahlberg, P & Sharan, S. 2002b. Yhteistoiminnallisen oppimisen menetelmien oppiminen. Teoksessa Yhteistoiminnallisen oppimisen käsikirja. toim. P. Sahlberg & S. Sharan. WSOY Porvoo, 367-384.